ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

του **Γιάννη Ελαφρού**

Καθώς πλησιάζουμε στην κορύφωση του δράματος, κάτι που μάλλον δεν θα γίνει στην αυριανή Σύνοδο Κορυφής αλλά στη συνέχεια, πρέπει να δούμε την πραγματικότητα κατάματα, χωρίς αυταπάτες και ιδεολογικά «γυαλιά». Υπάρχει άραγε κανείς ακόμα που πιστεύει πως είναι δυνατόν μέσα στην Ευρωπαϊκή Ενωση, μέσα στην Ευρωζώνη και στο πλαίσιο των δανειακών συμβάσεων με κομισιόν – ΕΚΤ και ΔΝΤ να υπάρξει φιλολαϊκή πολιτική; Να υπάρξει δυνατότητα έστω ανακούφισης των εργαζομένων και των ανέργων; Οι άγριες κανιβαλικές απαιτήσεις του μαύρου μετώπου, για συνέχιση και κλιμάκωση της μνημονιακής καπιταλιστικής βαρβαρότητας ξεκαθαρίζουν το τοπίο. Μπορούμε να περιμένουμε να αλλάξουμε την ΕΕ από τα μέσα; Η αφήγηση αυτή του ΣΥΡΙΖΑ αποδείχθηκε παγίδα για τον λαό και το κίνημα. Ακόμα, μπορούμε να ελπίζουμε σε αποτελεσματική βοήθεια από ΗΠΑ, Ρωσία και Κίνα; Το ταξίδι του Α. Τσίπρα στη Ρωσία ξεκαθάρισε πως οι συγκεκριμένες μεγάλες καπιταλιστικές δυνάμεις επιθυμούν να κάνουν παιχνίδι με την Ελλάδα, για τα δικά τους συμφέροντα, αλλά με απαρέγκλιτη προϋπόθεση την εφαρμογή από την ελληνική κυβέρνηση αντιλαϊκής πολιτικής («μεταρρυθμίσεις», ιδιωτικοποιήσεις) εντός της ευρωζώνης.

Η διαπραγμάτευση της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ συνεχίζεται, δεν έχει κλείσει ακόμα. «Μόλις 0,5% του ΑΕΠ μας χωρίζει», είπε ο υπουργός Οικονομικών. Όλο και περισσότερο φαίνεται πως ο Αλ. Τσίπρας και η κυβέρνησή του περισσότερο διαπραγματεύεται προς τα μέσα, προς τον λαό, με κύριο αντικείμενο το πως η συμφωνία και η δομή της (εάν θα είναι ένα πακέτο ή παραπάνω, εάν θα υπάρξει παράταση και πόσο του υφιστάμενου μνημονίου κλπ., τι παρατάσεις θα πάρει για την εφαρμογή αντιλαϊκών μέτρων) θα είναι πολιτικά διαχειρίσιμη. Η κυβέρνηση αναγνώρισε το χρέος (κι ας «καμαρώνει» για τα ευρήματα της

επιτροπής αλήθειας χρέους) και κατέβαλε μέσα σε πέντε μήνες 8 δις. ευρώ για την εξυπηρέτησή του, αποστερώντας τον λαό από πόρους και πολύτιμα εφόδια. Η κυβερνητική πρόταση των 47 σελίδων είναι ένα μνημόνιο, το οποίο μάλιστα έγινε ακόμα χειρότερο με τις επιπλέον προτάσεις που έδωσε η κυβέρνηση το προηγούμενο Σαββατοκύριακο (παραπέρα αύξηση πρωτογενούς πλεονάσματος, ακόμα πιο άδικος και φοροληστρικός ΦΠΑ), για να απογειωθεί με την προκλητική δέσμευση Βαρουφάκη την Πέμπτη στο Γιούρογκρουπ, πως ένα ανεξάρτητο δημοσιονομικό συμβούλιο θα προχωρά σε αυτόματη, οριζόντια περικοπή των δημόσιων δαπανών εάν υπερβαίνουν τον προϋπολογισμό και μάλιστα σε εβδομαδιαία βάση! Την ίδια ώρα, δίνει δυνατότητα σε νομιμοποίηση μαύρου χρήματος των ολιγαρχών, με καταβολή μόνο 21% φόρου, μικρότερου από το ποσοστό που καταβάλλουν μισθωτοί και αυτοαπασχολούμενοι…

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ έχει έτοιμα τα επιχειρήματα για να καθυποτάξει τις αντιδράσεις: «Κερδίσαμε χρόνο για να αντεπιτεθούμε στη συνέχεια». Και μόνο να θυμίσουμε, πως ακριβώς το ίδιο έλεγαν μετά την απαράδεκτη συμφωνία της 20ης Φλεβάρη, αρκεί. Ο χρόνος δεν είναι ουδέτερος. Το βασικό είναι πως εφόσον η κυβέρνηση εφαρμόζει αντιλαϊκή πολιτική και δεν ξηλώνει τις θέσεις του αντιπάλου, απομακρύνεται από τις λαϊκές επιδιώξεις, άρα ο χρόνος κυλά υπέρ ΕΕ και κεφαλαίου. «Να αντέξουμε, να μην γίνει αριστερή παρένθεση». Μα την αριστερή παρένθεση την έκαναν οι ίδιοι, στέλνοντας ακόμα και το δικό τους πρόγραμμα στις ελληνικές καλένδες. Είναι η κυβερνητική πολιτική που αφήνει ανοικτό το δρόμο για την ανασυγκρότηση του αστικού και μνημονιακού μπλοκ, το οποίο πραγματοποίησε την πρώτη μαζική του εμφάνιση την Πέμπτη.

Τί κάνουμε λοιπόν; Δεν υπάρχει περιθώριο αναμονής, καθώς το μαύρο μέτωπο κεφαλαίου – ΕΕ – ΔΝΤ ετοιμάζεται να επιβάλλει ένα εφιαλτικό πακέτο συμφωνιών και η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ διαπραγματεύεται εντός αυτού του πλαισίου και είναι έτοιμη για έναν καταστροφικό συμβιβασμό. Το εργατικό λαϊκό νεολαιίστικο κίνημα και η μαχόμενη Αριστερά πρέπει να κλιμακώσουν άμεσα την παρέμβασή τους. Οι μέρες είναι κρίσιμες. Όχι με λογική στήριξης κάποιας ανύπαρκτης «ανυποχώρητης στάσης» της κυβέρνησης, ούτε με απαίτηση να μην κάνει «βήμα πίσω», όταν ήδη η αποδοχή του μνημονιακού πλαισίου είναι δραματική. Απεναντίας, για να είναι αποτελεσματική και αποφασιστική η παρέμβαση του λαϊκού παράγοντα, για να είναι εμπνευσμένη και να έχει προοπτική πρέπει να παλεύει ταυτόχρονα για την ανατροπή της επιδρομής ΕΕ – ΔΝΤ – κεφαλαίου και για την ήττα της κυβερνητικής πολιτικής του συμβιβασμού σε νεομνημονιακό πλαίσιο. Οποιαδήποτε άλλη στάση, όπως αυτή που ακολουθούν δυνάμεις εντός του ΣΥΡΙΖΑ και όχι μόνο, μετατρέπει το κίνημα σε παίγνιο εντός της διαπραγμάτευσης κυβέρνησης – τρόικας, σε αδύναμο παράγοντα εντός της φυλακής του ευρώ και της ΕΕ.

Σήμερα είναι η ώρα που όλες οι μαχόμενες δυνάμεις του κινήματος και της Αριστεράς, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην πρώτη γραμμή, η ΜΑΡΣ και οι οργανώσεις της ανατρεπτικής Αριστεράς, το ΚΚΕ, αγωνιστές και τάσεις του ΣΥΡΙΖΑ που διαφωνούν και διαχωρίζονται έμπρακτα και όχι προσχηματικά, συνδικαλιστές κι αγωνιστές που δεν αποδέχονται ένα νέο μνημόνιο, να συντονιστούν αγωνιστικά και να κινητοποιηθούν με όλα τα μέσα διεκδικώντας: Εδώ και τώρα λήξη των διαπραγματεύσεων. Ρήξη με το μαύρο μέτωπο, καμιά νέα συμφωνία – μνημόνιο. Ούτε ευρώ στους τοκογλύφους δανειστές, παύση πληρωμών, διαγραφή του χρέους. Άμεση «μονομερής» ικανοποίηση των εργατικών λαϊκών αιτημάτων.Κρατικοποίηση των τραπεζών – έξοδος από το ευρωσύστημα με εργατικό έλεγχο, εγγύηση λαϊκών αποταμιεύσεων, απαγόρευση κίνησης κεφαλαίων. Άμεση βαριά φορολογία στα κέρδη και στον πλούτο του κεφαλαίου, προς όφελος των λαϊκών αναγκών. Έξοδος από ευρώ και ΕΕ.

Πάνω σε ένα τέτοιο πλαίσιο άμεσης αγωνιστικής και πολιτικής απάντησης και διεξόδου από τη σκοπιά των συμφερόντων των εργαζομένων, μπορούν να συσπειρωθούν όλες οι μαχόμενες δυνάμεις και να συμβάλλουν στην αντεπίθεση του κινήματος, η οποία πρέπει να πάρει και απεργιακή μορφή.

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Πριν στις 21/06/2015